

Sagen sattes under Forhandling.

Birch: Ogsaa med Hensyn til dette Lovforslags Behandling kan jeg tilsige den højtærede Minister mit Partis Støtte. Lovforslaget gaar i Hovedsagen ud paa at modernisere Lodsloven af 1879, hvad der i høj Grad maa siges at være nødvendigt paa Grund af den rivende Udvikling, som har fundet Sted siden 1879 i Landets Kommunikationer og alle dertil hørende Forhold. Jeg er enig med den højtærede Minister i den Betragtning, at Lodsvisksomheden ogsaa i Fremtiden bør være Næringsdrift, saa at Mandens Fortjeneste er afhængig af det Arbejdes Omfang, som udføres. Det vil neppe være nødvendigt at komme ind paa det store Ros af Lovforslagets eller Lodslovens Enkeltheder; idet i 1879 det daværende Udvalg paa de væsentligste Punkter stod i den Grad samlet, at Ordføreren, Berg, kunde sige, at Udvalget gennemgaaende var enig. Den efterfølgende Tid har vist, at det var rigtigt, idet det kun har været nødvendigt at rette Loven paa ganske specielle Omraader, hvad der selvfølgelig ikke udelukker, at der kan være Punkter, til hvilke man maa komme tilbage, og paa hvilke jeg senere skal pege.

Hvad selve Lovforslaget angaar, skal jeg rent personlig gøre opmærksom paa, om det ikke var heldigt, at Direktøren og Inspektøren i en Virksomhed, der altsaa skal være en Slags Næring, være mere afhængige af, hvad der kom ind ved denne Næring, saa at de paa lignende Maade, som Forholdet for Tiden er med Lodsinspektøren i Helsingør og flere andre, bleve med Hensyn til deres personlige Indkomst stillede i direkte Forhold til Indtægternes Størrelse. Endvidere tillader jeg mig at pege paa § 17 i den eksisterende Lov, for saa vidt som den omfatter Returlodsning. Returlodsning skulde blot betyde, at den om Bord værende Lods kunde fra den Havn, hvortil Skibet var ankommet, føre Skibet tilbage, selv om det paa Tilbagevejen skulde passere Strækninger, hvor denne Lods ellers ikke havde Lodsret. I Tidens Løb har Marineministeriet fortolket denne Bestemmelse paa en meget vidtgaaende Maade og bringer den i Forbindelse med andre rent administrative Bestemmelser, saa at hvis et Skib f. Eks. skal løbe Skagen ind og gaa til Østersøen, kan en Lods, som ellers ikke vilde have Ret til at lodse fra Skagen gennem Kattegat og Store Bælt og endnu mindre har Ret til at lodse den samme Vej tilbage, omgaa Tanken i Loven

ved dens Tilblivelse ved at rejse til Hamborg og gaa om Bord i Skibet. Naar han blot først begynder at beregne Lodstaksten fra Schultz' Grund i Kattegat, kan han dristig foretage Lodsningen, naar Skibet gaar ned i Østersøen, og fremdeles tillader Marineministeriet Manden at blive om Bord i Skibet i fremmed Havn for paa ny efter mange Dages Forløb at føre det tilbage gennem de nævnte Farvande til Trods for, at han ellers ikke har Lodsret paa disse Steder. Men dette ligger ganske udenfor Lodslovens Tanke. Jeg beder ærede Medlemmer betænke, hvor det hele fører hen, hvis man skulde til at udregne, i hvor stort Omfang der bør ansættes Lodser paa de forskellige Poster, naar det kan hælde, at de enkelte Lodser rejse bort og ligge ude paa den Maade, jeg har nævnt, i mange Dage. Ærede Medlemmer ville maaske tænke, at man ikke bliver liggende ude for at have den Smule Fortjeneste ved at føre Skibet tilbage. Men man maa huske, at Lodspengene i mange Tilfælde dreje sig om saa betydelige Beløb, at det for en enkelt Rejse kan være mellem 400 og 800 Kr. De ville se, at der ad den Vej aabner sig Mulighed for en Fristelse til en Konkurrence, som jeg i dette Forhold vil anse for illoyal. Jeg vil bede det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, om at tage dette Forhold op til en meget indgaaende Prøvelse. Yderligere vil jeg anse det for i høj Grad heldigt, om der af dette Udvalg kunde blive fremskaffet Udtalelser baade fra Rederorganisationerne, Navigatørforeningerne og Lodserierne angaaende de Ændringer, her ere foretagne, og de Ændringer, som Udvalget muligvis maatte finde ønskelige.

Efter at jeg i Hovedsagen har udtalt mig paa mit Partis Vegne, vil jeg tillade mig at fremsætte enkelte Betragtninger, som fremkomme i Anledning af, at to danske Lodserier have henvendt sig til mig og bedt mig om at tale deres Sag, naar den ny Lodslov kom til Drøftelse her i Tinget. Jeg gentager, at de Udtalelser, jeg kommer med, staa helt og holdent for min egen Regning, og jeg beklager, om jeg maaske paa dette Punkt kommer i Modstrid med den højtærede Forsvarsminister, men Spørgsmaalet har ikke nogen som helst politisk Karakter, og mine Udtalelser bunde selvfølgelig ikke i noget som helst politisk Modsetningsforhold.

Da Loven af 1879 var til Forhandling, var det springende Punkt i hele denne Forhandling Spørgsmaalet om, hvorvidt man turde gaa til at give Marineministeriet en